

اخبار

۶۰ اجرا در تماشاخانه‌های تهران

تماشاخانه‌های تهران میزبان بیش از ۶۰ اجرا در رده‌های سنی خردسال، کودک، نوجوان و بزرگسال هستند. از بین نمایش‌هایی که رقم گیشه آنها در سال ۱۴۰۲ اعلام شده «عمرکه در عمرکه» با فروش بیش از یک میلیارد تومان صدرنشین است. «سیندرلا» نیز فروشی معادل ۱۷۵ میلیون و ۳۶۰ هزار تومان داشته است. نمایش «عمرکه در عمرکه» به کارگردانی سیاوش طهمورث که از روز پانزدهم فروردین ماه در سالن استاد سمندریان با ظرفیت ۲۷۶ تماشاگر و قیمت بلیت ۱۸۰، ۲۰۰ و ۲۲۰ هزار تومان روی صحنه رفت، با ۳۸ اجرا تا تاریخ بیست‌ونهم اردیبهشت‌ماه و با میزبانی از ۶۴۲۸ تماشاگر، فروشی معادل یک میلیارد و ۱۰۷ میلیون و ۸۵۰ هزار تومان داشته است. «هفت خان اسفندیار» نیز اگرچه با استقبال خوب مخاطبان مواجه شده، ولی هنوز رقم دقیق گیشه‌اش اعلام نشده است. / **ایرنا**

تعویق اکران «فرزند صبح»

بهروز افخمی کارگردان «فرزند صبح» که پیش‌تر خبر داده بود در تلاش است این ساخته‌اش را که روایتی از کودکی روح‌الله خمینی است از نیمه خردادماه در سینماها نمایش دهد، اعلام کرد از آنجایی که یکسری مقدمات و کارهای اداری برای اکران نیاز بود و بموقع به سرانجام نرسیدند، اکران فیلم که برای نیمه خرداد تدارک دیده شده بود، به تعویق افتاد. / **ایرنا**

«گرچه نره و روباه مکار» در تئاتر شهر

اجرای نمایش موزیکال «گرچه نره و روباه مکار» از شامگاه روز یکشنبه هفتم خردادماه به کارگردانی اوشان محمودی در تالار اصلی مجموعه تئاتر شهر آغاز شد. در این نمایش کمدی موزیکال، بیتا عزیز، علی تاریمی، محمد شهربار، آبت بی‌غم، میترا مسائلی، مجید عراقی، آتوسا جلیلی، مهیار ورزگان، حسام زرنوشه، لیلی نبی‌الهی، هیوا حقانی، علیرضا دهقانی، میلاد خیرخواه، مریم بصیری‌فر، ریحانه غفوریان، نیلوفر فتاحی و مبینا شادمانی به‌عنوان بازیگر حضور دارند. / **مه‌ر**

معرفی معاون شعر و ادبیات داستانی خانه کتاب

حامد محقق طی حکمی از سوی علی رضائی، مدیرعامل خانه کتاب و ادبیات ایران به عنوان معاون شعر و ادبیات داستانی خانه کتاب و ادبیات ایران منصوب شد. / **تسنیم**

۵ فیلم ایرانی

در مسیر جشنواره شانگهای

فیلم سینمایی «آزردگان» مهدی فردقاری در اولین نمایش جهانی خود نماینده سینمای ایران در بخش مسابقه اصلی جشنواره شانگهای خواهد بود. همچنین دو فیلم «۱.۵ اسب بخار» به کارگردانی رسول گاهانی و «علت مرگ ناشناخته» به کارگردانی علی زرنگار نیز در بخش استعدادهای جدید آسیایی این جشنواره به نمایش گذاشته می‌شوند و نمایشش هم در «پس‌رئونی» به کارگردانی محمد خیراندیش هم در بخش انیمیشن بلند جشنواره فیلم شانگهای روی پرده خواهد رفت. «مصائب محمود» ساخته داوود عبدالمالکی نیز نماینده سینمای ایران در بخش آثار مستند بلند جشنواره خواهد بود. بیست‌ونهمین جشنواره فیلم شانگهای از تاریخ ۹ تا ۱۶ ژوئن (۱۹ تا ۲۶ خرداد) در کشور چین برگزار می‌شود. این رویداد سینمایی سال گذشته به دلیل اوج‌گیری همه‌گیری کرونا برگزار نشد. / **ایرنا**

و... و خروجی آن کشف استعدادها باشد. برخی از مسئولان ما بطور مثال در کشف یک کوزه قدیمی یا سنگ نوشته و... یک موزه تعریف می‌کنند و با شیشه و ابزارهای ساختمانی و گذاشتن نگهبان‌های مختلف و... تلاش دارند از آن میراث قدیمی به درستی نگهداری شود، اما به ما که زنده‌ایم و نفس می‌کشیم چرا توجهی نمی‌شود؟ شاید بعد از فوت ما و یا سال‌های بعد بگویند عاشیق‌ها که بودند و چه کردند و چه میراثی را به یادگار گذاشتند. امروز قدر و ارزش این هنر و هنرمندانی که در این عرصه فعالیت می‌کنند را نمی‌دانند و کم‌لطفی‌ها و کم‌توجهی‌های بسیاری شده است.

موسیقی نواحی، موسیقی مردم و ملت است

هر کدام از این موسیقی‌ها برای یک قوم و ملت است که ایران امروز را تشکیل داده و بایستی حمایت‌های بسیاری از آن صورت بگیرد. در واقع ریشه موسیقی کلاسیک ایرانی برخاسته از همین موسیقی اقوام ایران است. موسیقی نواحی، موسیقی مردم و ملت است و باید با این عنوان خطاب شود. «

او در پاسخ به این سؤال که جذب شدن موسیقی اقوام ایران با موسیقی ایرانی در حفظ و ماندگار شدن این موسیقی چه میزان اثرگذار است، اظهار کرد: «هدف و همفکری اساتید این موسیقی، حفظ اصالت‌ها و در کنار آن معاصر شدن این موسیقی است. ما باید موسیقی اصیل اقوام ایران را با حفظ اصالت به‌روزرسانی کنیم تا به موسیقی معاصر نزدیک شود. البته این اتفاق هم توسط همان استعدادهایی که پیش‌تر اشاره کردم افتاده است. بطور مثال ساز قوپوز ابتدا ۹ سیم داشت اما درحال حاضر ۱۲ سیم دارد و پرده‌های آن از ۸ به ۱۸ پرده گسترش پیدا کرده و در کنار آن ۱۰۰ موسیقی عاشیقی نزدیک به ۴۰۰ موسیقی افزایش پیدا کرده است. این اتفاقات یعنی موسیقی عاشیقی به‌روزرسانی شده اما با حفظ اصالت و می‌توانیم در جامعه ادعا کنیم و بگوییم که این قابلیت‌ها در ساز ما وجود دارد و می‌تواند همراهِ ما همگام با مردم حرکت کند. البته این اراده و همت تنها در هنرمندان بوده و نیاز است مسئولان هم همراهی و همدلی کنند تا نسل جوان بیشتر و بهتر با این ساز و موسیقی آشنا شود. حتی در رسانه ملی و در مراسم‌های مختلف سازمان‌ها نشان داده شود. بار دیگر تاکید می‌کنم موسیقی اقوام ایران فرهنگ و هنر کشور و ملت است و نباید بگذاریم به فراموشی سپرده شود. بارها از مسئولان سازمان میراث فرهنگی درخواست داشته‌ایم و صحبت‌هایی مطرح شد که موسیقی عاشیقی به ثبت ملی برسد چرا که ریشه این موسیقی در ایران است و نباید بگذارند به نام جمهوری آذربایجان ثبت شود. این صحبت‌ها و مباحثه‌ها در جمهوری آذربایجان هم بازتاب پیدا کرد و همین امر موجب شد به مدت یک سال به این کشور ممنوع‌الورود شوم. من یک ایرانی هستم و نباید موسیقی عاشیقی در یونسکو به نام جمهوری آذربایجان به ثبت می‌رسد.»

او در پایان گفت: اگر بودجه لازم اختصاص داده شود، دوره‌های بعدی این جشنواره هم برگزار خواهد شد. اصیل‌خاستگاه بیشتری داشتند و هنرمایی هنرمندان در مراسم و مجالس مختلف موجب شده بود موزه تعریف موسیقی عاشیقی آشنایی بیشتر و بهتری داشته باشند اما در حال حاضر شرایط و ذائقه شنیداری جامعه تغییر کرده است.»

عاشیق سلجوق شهبازی به مدت ۱۷ سال مدرس موسیقی عاشیقی بود و در کنار آن کارگاه ساخت ساز داشت اما حدود ۲۰ سالی است که مدیریت خانه عاشیق‌ها را برعهده گرفته او هدفش سروسامان دادن و حفظ این موسیقی است و با برگزاری جشنواره‌های مختلف نسل جوان را به این موسیقی دعوت می‌کند و از نسل گذشته پیشکسوتان این هنر تقدیر و تجلیل به عمل می‌آورد.

او می‌گوید دفتر مرکزی خانه عاشیق‌ها در تهران است و در ۹ استان دیگر همچون شیراز، همدان، چهارمحال و بختیاری، خراسان رضوی، زنجان، آذربایجان غربی و آذربایجان شرقی، البرز و... نمایندگی این خانه، برپا است.

به گفته عاشیق سلجوق درخانه عاشیق‌ها کلاس‌های موسیقی برگزار است اما ۹۸ درصد هنرجویان و علاقه‌مندان، به دنبال آموختن ساز عاشیقی (قوپوز) هستند نه داستان‌ها و روایت‌های آن.

ما زنده‌ایم و نفس می‌کشیم چرا توجهی به ما نمی‌شود؟! او در ادامه درباره خاستگاه این موسیقی در جامعه امروز گفت: جامعه خواستار موسیقی اصیل ایرانی است و حتی از نگاه من از رنج سنی ۳۵ سال به بالا به دنبال شنیدن موسیقی لهو و لعب یا موسیقی‌های غربی نیستند و توجه به علاقه‌شان به موسیقی اصیل است اما متأسفانه برخی از مسئولان و مدیران نگذاشتند این موسیقی بیشتر به گوش مردم برسد. به عنوان مثال اجرای موسیقی عاشیقی که درآمد و امزار معاش هنرمندان این هنر بود، در اماکن عمومی و جشن‌ها و مراسم‌ها ممنوع شد و بعد از انقلاب چند سالی این موسیقی ممنوع گردید و همچنان هم کج دار و مریز با آن رفتار می‌شود و فقط به مناسبت‌هایی چون دهه فجر یا هفته دفاع مقدس یا اعیاد مخصوص خلاصه شده و در حال حاضر، موسیقی عاشیقی کم و بیش در جشن‌ها و عروسی‌ها اجرا می‌شود.»

عاشیق سلجوق از ۶ سالگی آموختن موسیقی را آغاز کرد و نزدیک به ۴۷ سال این موسیقی را به‌صورت جدی ادامه داده و ۱۲ کتاب در این زمینه تولید و منتشر کرده است. او درباره حمایت جشنواره موسیقی نواحی ایران از موسیقی عاشیقی بیان داشت: «انتظار ما از برگزارکنندگان این جشنواره حمایت بیشتر از موسیقی عاشیقی است و پیشنهاد ما، معرفی تاریخچه سازهای اصیل موسیقی اقوام، چون دف، قوپوز، دوتار و... است، یعنی معرفی فرهنگ و هنر اصیل ایران به مردم از هم در جشنواره‌ای که با این عنوان برگزار می‌گردد و حتی بهتر است برای هر یک از این سازهای کهن جشنواره‌هایی مجزا برگزار کرد. مانند جشنواره تار، دف، دوتار، کمانچه، قوپوز، جشنواره عاشیق‌ها

نخستین دوره مسابقه عاشیق‌های جوان ایران منتخبان خود را معرفی می‌کند

راویان جوان داستان‌های کهن

ایران و شبکه‌های اجتماعی منتشر شد و بر این اساس، ۲۳۵ اثر از سراسر کشور به دبیرخانه این مسابقه ارسال شد که پس از داوری آثار توسط هیأت داوران، ۲۵ گروه به عنوان منتخب به مرحله نهایی راه یافتند. دور نهایی این مسابقه روز گذشته (دوشنبه) به صورت حضوری در فرهنگسرای ارسباران برگزار و امروز مراسم اختتامیه آن که شامل بخش‌های مختلف، اجرای موسیقی توسط هنرمندان و گروه‌های برگزیده، اهدای جوایز به پیشکسوتان این ادبیات و تقدیر از هنرمندان منتخب می‌باشد، ساعت ۱۷ برگزار خواهد شد.

گزارش موسیقی

نداسجانی روزنامه‌نگار

نخستین دوره مسابقه عاشیق‌های جوان ایران با حضور ۲۵ گروه منتخب از شهرهای مختلف ایران، با مشارکت خانه عاشیق‌های ایران در فرهنگسرای ارسباران در حال برگزاری است. فراخوان مسابقه «عاشیق‌لاره» دی ماه سال ۱۴۰۱ توسط خانه عاشیق‌های ایران و در سایت عاشیق‌های

هنرمندانی آراسته به هنرهای مختلف

عاشیق سلجوق شهبازی بنیانگذار و مدیرعامل خانه عاشیق‌های ایران که دبیری این رویداد فرهنگی هنری را به عهده دارد، در گفت‌وگو با «ایران» درباره این مسابقه و انتخاب شهر تهران به عنوان محل برگزاری این جشنواره گفت: «این نخستین جشنواره عاشیق‌های جوان ایران است که با رنج سنی زیر ۳۰ سال برگزار می‌شود. نکته دیگر اینکه اگرچه خاستگاه و زادگاه اصلی عاشیق‌ها در آذربایجان شرقی و غربی است اما در دیگر شهرهای ایران همچون زنجان، اصفهان، همدان، خراسان، شیراز، چهار محال و بختیاری و... یعنی در اکثر استان‌هایی که ترک زبان هستند، عاشیق‌ها هم در آنجا سکونت دارند. موضوع دیگر اینکه در خانه عاشیق‌های ایران که در تهران مستقر است، ۳ هزار نفر عاشیق عضوند که حدود ۸۰۰ نفر این افراد در تهران و حومه شهر زندگی می‌کنند، به همین سبب تصمیم گرفتیم این مسابقه را در پایتخت برگزار کنیم. به گفته او «عاشیق» در ادبیات شفاهی ما به فردی گفته می‌شود که از چند هنر برخوردار باشد.

فراموشی است

او در ادامه درباره علاقه‌مندی و نوازندگی و خوانندگی عاشیق‌ها در شهرهای مختلف ایران اظهار کرد: «در سبک هنری عاشیق‌ها در شهرهای مختلف کشورمان تفاوت‌هایی وجود دارد. در ایران ۶ مکتب عاشیقی وجود دارد؛ بطور مثال مکتب موسیقی عاشیق‌های ارومیه، مکتب موسیقی عاشیق‌های تبریز یا همدان و شیراز و... که تفاوت آنها در لهجه، ساز و تبری‌ها می‌باشد. روایت‌های داستانی این مکاتب با یکدیگر است. روایت داستانی عاشیق‌های همدان از شاعرانی است که در آن منطقه زندگی می‌کنند اما در دیگر شهرها مانند زنجان، قزوین و... داستان‌هایی روایت می‌شود که در افسانه‌های کوراولی به آن اشاره شده است، مانند داستان «اصلی و کرم». البته تقریباً روایت‌ها شبیه به هم است.

موضوع دیگر، ساز عاشیق‌هاست که از ۵۰ سال گذشته به آن قوپوز گفته می‌شد و همچنان به عنوان ساز عاشیق‌ها شناخته می‌شود اما بخشی‌های خراسان به آن دوتار می‌گویند و اصالت این ساز به هنرمندی که هم ساز می‌نوازند و هم آواز می‌خوانند و راوی داستان‌های کهن عاشیقی است.»

عاشیق سلجوق درباره تفاوت سبک نوازندگی و خوانندگی عاشیق‌ها در شهرهای مختلف ایران اظهار کرد: «در سبک هنری حفظ و صیانت از موسیقی عاشیقی است. هنری که باید به دست نسل امروز و آینده نگهداری شود. اما متأسفانه باید بگویم روایت و داستان‌های عاشیقی که ستون و اساس این موسیقی است، درحال فراموشی و نابودی است. به این سبک که پیشکسوتان و اساتید موسیقی عاشیق‌لاره، با دیگر در بین ما نیستند و یا به دلایل مختلف در جشن‌ها و میهمانی‌ها شرکت داده نمی‌شوند و جای تأسف است که بگویم جامعه هم به این هنرمندان نیازی ندارد و به همین سبب این فرهنگ کهن و اصیل در خطر انقراض است.

بر این اساس تصمیم گرفتیم با کمک هنرمندانی که در این عرصه فعالیت دارند موسیقی عاشیقی را احیا کنیم و با انتشار فراخوان، جوانان بسیاری در شهرها و روستاهای دورافتاده از جشنواره استقبال و آثار خود را به دبیرخانه این جشنواره ارسال کردند تا از بین افراد

گزارش

کروه فرهنگی

Culture@irannewsaper.com

یادواره مریم کاظم‌زاده عکاس و روزنامه‌نگار دفاع مقدس شامگاه یکشنبه، هفتم خردادماه به میزبانی بنیاد روایت فتح و با حضور جمعی از هنرمندان عکاس برگزار شد.

حیاتش مایه وفات عکاسان بود

ریحانه بی‌آزاران دختر مریم کاظم‌زاده از نخستین سخنرانان این مراسم بود که گفته‌های خود را با ذکر خاطراتی از سال‌های کودکی‌اش آغاز کرد و گفت: «ما وقتی کودک بودیم و با خواهرم در کمد دنبال شکلات می‌گشتیم و عکس پیدا می‌کردیم فکر می‌کردم و این روال است و جای عکس در کمد است. آقای میرهاشمی و آقای

مراسم یادبود مریم کاظم‌زاده در اولین سالروز درگذشت وی با حضور جمعی از عکاسان برپا شد

هنرمندی شجاع و دغدغه‌مند در به تصویر کشیدن زن مسلمان انقلابی

بهرامی از مدیران انجمن عکاسان، سالی که خواستند عکس‌های مادر را منتشر کنند فکر نمی‌کردیم اینقدر دیده شود. این عکس‌ها باعث شد مادرم دوباره زنده شود.»

محمد حسین حیدری مدیرعامل انجمن عکاسان انقلاب و دفاع مقدس نیز در ادامه بیان کرد: «خانم کاظم‌زاده طی حیات پرپایا و پرثمرش مایه وفات عکاسان بود. حضورش در دل حوادث مختلف خصوصاً انقلاب و آتش و خون دوران دفاع مقدس از او زنی شجاع ساخت. از او زنی هنرمند و دغدغه‌مند ساخت و ما افتخار داریم که این دست از زنان توانسته‌اند گوشه‌ای از تاریخ انقلاب را ثبت کنند. امیدواریم تا هستند قدرشان را بدانیم و وقتی رفتند یادشان را زنده نگه داریم.»

در ادامه، محسن راستانی، هنرمند عکاس هم گفت: «شاید من خیلی خانم کاظم‌زاده را نمی‌شناختم و آشنایی نزدیکی با او نداشتم، اما

گاهی ما مسئول این دوری نبودیم بلکه طبقه‌بندی‌هایی بود که در جامعه شکل می‌گرفت و آدم‌ها را متفاوت جلوه می‌داد. من وقتی چهره او را در جوانی می‌دیدم یاد خواهران در خرمشهر می‌افتادم که امروز بخشی از واقعیات جنگ در خرمشهر هستند.»

وی اضافه کرد: «رزمندگان که می‌جنگد رو برویش را نگاه می‌کنند و حتی کنار یا پشتش را نمی‌بیند اما به نظرم زنان شهامت بیشتری داشتند که صحنه را کامل‌تر نگاه می‌کردند. بخشی از ادبیات دفاع مقدس ما توسط زنان نگاهشده شد و می‌توان فهمید اگرچه زن چیزی نمی‌گوید و سکوت کرده اما همه را در دلش نگه داشته است. بخشی از روزه‌های جنگ در درون زنان شکل می‌گیرد.»

این عکاس در ادامه با ذکر گلایه‌ای، مبنی بر اینکه چرا امروز دانشجویان این زن بزرگ را نمی‌شناختند، گفت: «مگر قرار است همه زندگی کرده باشد اما یک ماه

روایت‌های عاشیقی در حال فراموشی است

او در ادامه درباره علاقه‌مندی و نوازندگی و خوانندگی عاشیق‌ها در شهرهای مختلف ایران اظهار کرد: «در سبک هنری حفظ و صیانت از موسیقی عاشیقی است. هنری که باید به دست نسل امروز و آینده نگهداری شود. اما متأسفانه باید بگویم روایت و داستان‌های عاشیقی که ستون و اساس این موسیقی است، درحال فراموشی و نابودی است. به این سبک که پیشکسوتان و اساتید موسیقی عاشیق‌لاره، با دیگر در بین ما نیستند و یا به دلایل مختلف در جشن‌ها و میهمانی‌ها شرکت داده نمی‌شوند و جای تأسف است که بگویم جامعه هم به این هنرمندان نیازی ندارد و به همین سبب این فرهنگ کهن و اصیل در خطر انقراض است.

۵۰۰ سال

از ۵۰۰ سال گذشته به ساز عاشیق‌ها، قوپوز گفته می‌شد و هم‌چنان به عنوان ساز عاشیق‌ها شناخته می‌شود

+

از ۵۰۰ سال گذشته به ساز عاشیق‌ها، قوپوز گفته می‌شد و هم‌چنان به عنوان ساز عاشیق‌ها شناخته می‌شود

مریم

هم زندگی‌اش پر از تجربه نباشد. خانواده‌اش او را بسیار با اعتماد به نفس بار آورده بودند، آنچه‌کان که خودش به انگلیس می‌رود و حجاب و اعتقاداتش را هم حفظ می‌کند. زیباترین عکس‌ها را از امام می‌گیرد و شهریه شهر و کوچ به کوچ از انقلاب تصویر می‌گیرد. شخصیت او برای همه زنان یک الگوست.»

طیبه میرزا اسکندری سردبیر سابق نشریه زن روز نیز گفت: «ما سال‌ها در حوزه زنان کار مطبوعاتی کردیم و دغدغه‌مان این بود که نری که انقلاب می‌خواست بسازد و به جامعه ایران و جهان معرفی و عرضه

خود را معرفی کنند و پشت این تریبون بیایند. بسیاری بودند که طبقه‌بندی‌ای که جامعه دینی به آنها می‌بخشید انسان بودند. مریم کاظمی متعلق به همه ماست. او خوب زندگی کرد. هر جا بوده به حقیقت جنگ زده است و در جنگ هم به دنبال حقیقت بوده است. او نزدیک‌ترین فاصله را با واقعیت داشت و انسانی که بتواند با واقعیت مماس شود به رنج‌ها، غم‌ها، ایثار، قدرت‌های بشری و... نزدیک شود در عکس هم به واقعیت نزدیک است. این عکاسان شاخص سرمایه اجتماعی ما هستند.»

فاطمه نواب صفوی نیز در سخنانی تصریح کرد: «مریم کاظم‌زاده زنی بود که خیلی زندگی کرده بود. ممکن است کسی صد سال زندگی کرده باشد اما یک ماه